

کاتیک ئەبو تالیپ خەریک بۇو کۆچى دوايى بکات؛ پىغەمبەر -
صلى الله عليه وسلم- هات بۇ لاي، عبد الله كورى ئەبى ئومەيم
ۋە بۇ جھەل لە لاي بۇون، پىغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- پىنى
فەرمۇو: ئەى مامە، بلى: (لا إله إلا الله)، وشەيەكە كە لاي
خواى گەورە شاھىدېت بۇ دەدەم لە سەرى

له سه عیدی کوری موسه یبه وه له باوکیه وه موسه یبی کوری حمزه ن- یره زای خواه لیتیت- ده لیت: کاتیک ئه بو تالیب خه ریک بوو کۆچی دواپی بکات (نزيک بوو له کاتی سه ره مه رگ); پیغەمبەر- صلی الله علیه وسلم- هات بو لای، عبدالله کوری ئەبى ئومەیه وئه بو جھل له لای بوون، پیغەمبەر- صلی الله علیه وسلم- فەرمۇوی: ئەی مامە، بلی: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَشَهِيدٌ كَه كَه لَاي خواه گەورە شاھیدیت بو دەدم له سەری، ئەو دووانەی كە له لای بوون پیمان ووت: ئایان پەشیمان دەبىته وه له ئاینی عەبدولمۇتەلیب؟، پیغەمبەر- صلی الله علیه وسلم- قسە کانى دووباره كردەوە، وئەوانىش قسە کانىان دووباره كردەوە، بۆیە دواپىن شت كە (ئەبو تالیب) ووتى ئەوهەيە كە ئەو له سەر ئاینی عەبدولمۇتەلیب، ورەتى كردەوە كە بلیت: لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، پیغەمبەر- صلی الله علیه وسلم- فەرمۇوی: داواى لیخۆشىپۇن (ئىستىغفار)ات بو دەكم؛ ئەگەر نەھىم لىن نەكىرت، بۆیە خواه گەورە ئەم ئايەته دابەزاند: {مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَعْفِرُوا لِلْمُسْنِرِ كِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَى قُرْبَى...}، [التوبه: 113] واتە: {يَرْهَا وَشَابِيَتْ نِيهِ بُو پِيغەمبەر وَبَاوَهِرِ دَارَانَ كَه دَاوَى لِيَخْوَشِبُونَ بَكَهْنَ بُو هَاوَبِه شَدَانَه رَانَ بَا خَزْمَى نَزِيْكِيْشِيَانَ بَنِ...}. خواه گەورە سەبارەت به ئەبو تالیب ئەم ئايەته دابەزاند: {إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ}، [القصص: 56] واتە: {بَهْرَاسَتِي} (ئەی موحەممەد- صلی الله علیه وسلم-) تو ناتوانىت ئەو كەسەي كە خوشت دەۋىت ېرىتىمۇنى وھىدايەتى بىدەيت، بەلام خودا ھەركەسىيکى . {بۇيىت ھىدايەتى دەدات وئەو (خودايە) زاناترە به ئەوانەي ھىدايەت ورىتىمۇنى وھرگەن

[صه حيجه] [بوخارى و موسليم ها و ران له سه رى]

پیغه مبهر - صلی الله علیه وسلم - له کاتی سهره مه رگی ئه بو تالیبدا سه ردانی کرد و بانگه وازی کرد بُو مسولمان بعون: بُو ئه وهی کوتایی زیانی به مسولمانی بمیریت و به مهش خوشی و سرفرازی دهستیکه ویت، دواوای لیکرد و شهی یه ک خوا په رسنی (ته وحید) بلیت، و موسریکه کان ووتیان له سه رئاینی باوبا پیرانت بمینه ووه که شیرکه، چونکه زانیان واتای ئهم وشهیه چیه (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) که بریتیه له په رسنی خوا گهوره به دلسوزیه ووه و به رئیبوونه له په رسنی جگه له خودا، پیغه مبهر - صلی الله علیه وسلم - دواوای له مامی کرد که رسنی شایه تمان بلیت، و موسریکه کانیش بریگریان لیتی کرد له وهی بیلیت و هوکاری ئه وه بعون که شوینی هه ق نه که ویت وله سه ر شیرک بمیریت. ددواوی ئه مه پیغه مبهر - صلی الله علیه وسلم - سویندی خوارد که داوا له خودا ده کات لیتی خوش بیت ئه گهر قهده غهی لینه کریت، بؤیه خوا گهوره قهده غهی لیکرد ورروونی کرده وه که هیدایهت به دهستی خودایه و به هر که سیک بیه ویت ده بیه خشیت، چونکه ده زانیت کن هیدایهت بؤی باشه وکن بؤی باش نیه، و خوا گهوره ئه م ئایه تانه دا به زاند: {مَا كَانَ لِلَّهِ يُنْهَا أَنَّ يَسْتَعْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَئِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَضَحَابُ الْجَحِيمِ} [التوبه: 113]، واته: {بِرُهوا وشایسته نیه بُو پیغه مبهر و باوه رداران که دواوای لیخوشبوون بکهن بُو هاویه شدانه ران با خزمی نزیکیشیان بن له پاش ئه وهی که بؤیان ده رکه و تووه که بیگومان ئه و (هاویه شدانه رانه) ها و هل و پیبری دوزه خن}، و سه باره ت به ئه بو تالیب: {إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ} [القصص: 56]، واته: {به راستی (ئه موجه ممهد ﷺ) تو ناتوانیت ئه و که سهی خوشت بويت برینمونی بکهیت بُو هیدایه تدان، به لام خودا هر که سیکی بويت

. {هیدایه‌تی ده‌داد وئه‌و (خودایه) زاناتره بـهوانه‌ی پـرینمونی وـهـرـدـهـگـرـن

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3410>

